

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/2763/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121436884
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mižák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6121436884.12

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXXX/X, XXX XX D., zast.: JUDr. Igor Kovačik, advokát, so sídlom Panenská 7, 811 03 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 43 634 451 proti povinnému: E. F. G. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXXX/XXX, XXX XX D., v konaní zast.: Mgr. Lucia Chmeľová, advokát, so sídlom Štúrova 23/11, 811 02 Bratislava, IČO: 53 644 441, o vymoženie nepeňažného plnenia, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25.02.2026, sp. zn. 1Ek/2763/2021, takto

rozhodol:

Sťažnosť povinného zamietla.

odôvodnenie:

1. Súdny úradník uznesením zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie a podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku (výrok I.) a oprávnenému priznal náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 71,92 eur.

2. Uviedol, že povinný podal dňa 31.10.2025 v poradí ďalší návrh na zastavenie exekúcie s tým, že byt, ktorého vypratanie je predmetom tejto exekúcie, odovzdal správcovi konkurznej podstaty. Povinný teda nemôže odovzdať nič, čo má v užívaní iná osoba. Zároveň uviedol, že tretia osoba podala námietku, ktorou uplatňuje svoje právo k predmetnej nehnuteľnosti, ktoré je nezlučiteľné s exekúciou.

3. Oprávnený k návrhu povinného uviedol, že ho považuje za úmyselné zdržiavanie exekúcie. O tomto dôvode na zastavenie exekúcie už bolo exekučným súdom uzneseniami zo dňa 31.03.2025 a zo dňa 08.09.2025 rozhodnuté. Povinný nepreukázal, že by predmetný byt odovzdal správcovi. Podľa informácií oprávneného ho povinný stále užíva. Ďalej oprávnený uviedol, že skutočnosť, že konkurzný správca v konkurze na majetok tretej osoby (dlžníka Sello s.r.o.) doplnil do súpisu všeobecnej podstaty právo výlučného užívania predmetných nehnuteľností treťou osobou (dlžníkom Sello s.r.o.), v žiadnom prípade neznamená prekážku vykonávania exekúcie. Oprávnený predmetný byt nadobudol udelením príklepu na dobrovoľnej dražbe zo dňa 24.07.2019, ktorej priebeh je osvedčený notárskou zápisnicou č. N 520/2019, Nz 23428/2019, NCRIs 24000/2019 spísanou E. E. H., notárskym kandidátom povereným I. C. G., J., notárkou. Napokon oprávnený uviedol, že námietka za spoločnosť Sello, s.r.o. nebola podpísaná (podaná) správcom I. K. G. L., čo je v priamom rozpore s § 44 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

4. Súdny úradník vec posúdil podľa § 61k ods. 1, 2, 3, 4 písm. a), § 61l ods. 3, 4 Exekučného poriadku a uviedol, že nakoľko ide o v poradí ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie, vyjadril sa iba k tým skutočnostiam, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. K tvrdeniu povinného, že má vedomosť o tom, že tretia osoba - úpadca podal námietku, ktorou uplatňuje svoje právo k užívaniu bytu, ktoré je nezlučiteľné s exekúciou, pričom toto podanie má odkladný účinok, súdny úradník uviedol, že takéto podanie tretej osoby nie je dôvodom na zastavenie exekúcie.

5. O trovách konania rozhodol súdny úradník podľa § 195 a nasl. Exekučného poriadku, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a uviedol, že priznal v súvislosti s vypracovaním vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 71,92 eur (1 x polovičný úkon vo výške 57,08 eur za podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie + režijný paušál za rok 2025 vo výške 14,84 eur), ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

6. Proti uzneseniu súdneho úradníka podal povinný sťažnosť. Zopakoval, že tretia osoba – úpadca – si uplatnila svoje právo k užívaniu predmetného bytu, ktoré právo je nezlučiteľné s vedenou exekúciou. Súdny úradník sa však s touto skutočnosťou vecne nevysporiadal. Ďalej poukázal na skutočnosť, ktorá nastala po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, že dňa 27.02.2024 bol v Obchodnom vestníku č. 41/2024 zverejnený oznam správcu úpadcu - spoločnosti Sello, s.r.o., ktorým došlo k doplneniu súpisu všeobecnej podstaty o novú súpisovú zložku majetku, a to: právo výlučného užívania úpadcu k predmetnému bytu. Povinný uviedol, že exekučný súd nemôže ignorovať existenciu práva tretej osoby k užívaniu predmetného bytu, ktoré vytvára objektívnu prekážku výkonu exekúcie vypratáním a odovzdaním predmetného bytu. Ďalej povinný uviedol, že nemal možnosť reagovať na vyjadrenie oprávneného k jeho návrhu na zastavenie exekúcie, ktorá skutočnosť je v rozpore so základnými princípmi spravodlivého súdneho konania. Povinný preto žiadal zrušenie uznesenia súdneho úradníka.

7. Oprávnený doručil súdu podanie, v ktorom uviedol, že má informáciu, že povinný podal sťažnosť. Hoci mu táto nebola doručená, uviedol, že z údajov na portáli elektronický súdny spis má za to, že sťažnosť je v plnom rozsahu nedôvodná a zo strany povinného ide o opätovnú snahu o obštrukčné predlžovanie exekučného konania. Ďalším podaním oprávnený žiadal o vykonanie úkonov smerujúcich k čo najskoršiemu pokračovaniu exekučného konania.

8. Po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom exekučného konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), súd preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

9. Je nesporné, že ide o ďalší návrh povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním spisu súd zistil, že povinný už podal návrh na zastavenie exekúcie s tým, že veriteľský výbor úpadcu Sello, s.r.o. uznesením zo dňa 15.02.2024 uložil správcovi konkurznej podstaty záväzný pokyn, v zmysle ktorého je správca konkurznej podstaty povinný prevziať od povinného predmetný byt, nakoľko nájomná zmluva zo dňa 09.09.2017, ktorou povinný ako vtedajší vlastník bytu dal byt do dlhodobého prenájmu tretej osobe a táto tretia osoba - nájomca - dala dňa 03.01.2024 byt do podnájmu úpadcovi. Povinný sa teda už bránil v tejto exekúcii tým, že nie je možné od neho žiadať, aby byt odovzdal oprávnenému, nakoľko už ho odovzdal správcovi konkurznej podstaty, keď úpadca má právo výlučného užívania predmetného bytu. O takomto návrhu povinného na zastavenie exekúcie už bolo rozhodnuté uznesením súdneho úradníka (dňa 31.03.2025) a následne aj na podklade podanej sťažnosti uznesením sudcu (dňa 08.09.2025).

10. Konkrétne bolo uvedené, že exekučným titulom - rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12.03.2020, sp. zn. 62C/80/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.01.2021 a vykonateľnosť dňa 09.01.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.12.2020, sp. zn. 6Co/159/2020, bola jednoznačne stanovená konkrétna povinnosť vypratať presne špecifikované nehnuteľnosti. Iba konkurzné konanie účastníka exekúcie spôsobuje zastavenie exekúcie. Vyhlásenie konkurzu na tretiu osobu, ktorá má mať nejaké právo vo väzbe na exekúciu, nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Poukaz na údajný podnájomný vzťah spoločnosti Sello, s.r.o. k predmetnému bytu je absolútne irelevantný. Nie sú tu žiadne procesné prekážky poskytnutia súdnej ochrany oprávnenému voči povinnému za použitia § 181 ods. 5 písm. b) Exekučného poriadku i voči inej osobe, ktorá si svoje užívacie právo odvodzuje od povinného.

11. Súd sa teda už v zmysle princípu nie dvakrát v tej istej veci nemôže opätovne zaoberať tou istou námietkou povinného. Nový návrh na zastavenie exekúcie nemôže byť ďalším opravným prostriedkom

voči právoplatnému súdному rozhodnutiu o zamietnutí pôvodného návrhu na zastavenie exekúcie. Ak by súd pristúpil k inému vyriešeniu veci, porušil by tak princíp právnej istoty. Preto súdny úradník správne neposudzoval túto námietku povinného opätovne. Jeho rozhodnutie tak nie je nedostatočne odôvodnené či nepreskúmateľné, keď sa úplne vedome vyhol odpovedi na otázky povinného, ktoré už právoplatne zodpovedané boli.

12. Ak povinný uviedol, že novou skutočnosťou, ktorá nebola predmetom predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie a nastala až po jeho podaní, je doplnený zoznam všeobecnej podstaty úpadcu - spoločnosti Sello, s.r.o., ktorý bol uverejnený 27.02.2024 bol v Obchodnom vestníku č. 41/2024, súd k tomu uvádza, že toto je skutočnosťou konkurzného konania a v zásade nemožno priznať tejto skutočnosti vplyv na túto exekúciu. Stále však ide o tvrdenie povinného o existencii výlučného užívania úpadcu k predmetnému bytu, ktoré právo bráni vedeniu tejto exekúcie, teda o totožnú (a nie novú) skutočnosť/námietku.

13. Pokiaľ ide o sťažnostnú námietku povinného, že nemal možnosť reagovať na vyjadrenie oprávneného k jeho návrhu na zastavenie exekúcie, ktorá skutočnosť je v rozpore so základnými princípmi spravodlivého súdneho konania, súd poukazuje na názor ústavného súdu, ktorý konštantne uvádza, že princíp kontradiktórnosti konania v kontexte exekučného konania nemožno chápať ako princíp absolútny. O tom svedčí aj charakter exekučného konania, ktoré nemožno a priori chápať ako konanie sporové. Exekučné konanie je osobitným druhom civilného konania, v ktorom všeobecný súd už nerozhoduje o sporných nárokoch účastníkov, ale v rámci svojich rozhodovacích právomocí len posudzuje splnenie podmienok na nútený výkon exekučného titulu. Zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní sú v exekučnom konaní značne oslabené, a to osobitne ak exekučný súd nevykonáva žiadne dôkazy a nezisťuje žiadne nové skutočnosti (m. m. I. ÚS 284/2016) (Uznesenie Ústavného súdu SR I. ÚS 302/2025). Ďalej súd dodáva, že je zrejmé, že povinný (aj) na vyjadrenie oprávneného reagoval v podanej sťažnosti, teda pred konečným rozhodnutím súdu o jeho (opätovnom) návrhu na zastavenie exekúcie dostal priestor na zaujatie svojho stanoviska aj vo vzťahu k skutočnostiam tvrdným oprávneným. Tým súd považuje kontradiktórnosť konania o (opätovnom) návrhu povinného na zastavenie exekúcie za dodržanú (obdobne viď III. ÚS 367/2022).

14. Záverom súd uvádza, že ak oprávnený uvádzal, že povinný obštrukčne predlžuje exekučné konanie a žiadal o vykonanie úkonov smerujúcich k čo najskoršiemu pokračovaniu exekúcie, je dôležitým povedať, že návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku – teda ďalší v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie nepodaný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie – nemá odkladný účinok. Ostatné úkony povinného tak nevedli k predĺženiu exekúcie a ani súdne rozhodovanie nevedlo k oddialeniu výkonu exekúcie.

15. Z vyššie uvedených dôvodov súd nedôvodnú sťažnosť povinného zamietol (§ 250 ods. 1 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).